

Tjenestetyende, andre Personer i lignende Stillinger eller af deres Efterladte, erlægges kun halv Betaling. Skeer Begravelsen paa Fattigvæsenets Bekostning, erlægges fuld Betaling. Have den Afdødes Efterladte eller andre rette Bedkommende kaldt en Læge paa Landet over $\frac{1}{4}$ Mill fra det Sted, hvor han boer, for at syne et Eigh, maae de yde ham fri Befordring og sædvanmæssig Betaling for et Sygebesøg. Kaldes Lægen til Eighsyn af Politimesteren, betales han herfor af det Offentlige efter de hidtil gjældende Regler. For en Attest af Jordemoderen om et dødsødt Barn er Sattet at betale.

§ 9.

Forordningen af 7de November 1682 § 7, Placat 26de Juni 1829, Placat 13de Januar 1832 og Placat 17de Februar 1832 §§ 1—3 ophæves.

§ 10.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1870. Den gjælder ikke for Færøerne

Motiver til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagens sidste Samling blev i Folkethinget indbragt et privat Lovforslag indeholdende Bestemmelser angaaende Af dødes Begravelse. Dette Lovforslag blev, efter at være undergaaet forskjellige Forandringer, vedtaget ved 3die Behandling af Folkethinget som Forslag til Lov om Eighsyn, hvorimod dets Behandling ikke blev tilendebragt i Landthinget. Da Justitsministeriet var af den Formening, at Lovforslaget, saaledes som det blev endelig vedtaget af Folkethinget, i alt Væsentligt var skiftet til at træde istedetfor de nugældende i forskjellige Anordninger indeholdte Bestemmelser om Eighsyn, har Man efter foregaaende Forhandling med Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, det Kgl. Sundhedskollegium og det statistiske Bureau udarbejdet foranstaaende Forslag til Lov om Eighsyn, der kun i enkelte mindre væsentlige Punkter er afvigende fra det af Folkethinget vedtagne Lovforslag. Med Hensyn til disse Forskjelligheder bemærkes Følgende:

I det af Folkethinget vedtagne Lovforslags § 2 var 2det Punktum saaledes lydende: „Paa Landet skal Eighsyn ligeledes foretages af autoriserede Læger, hvor saadanne ere bosiddende; dog skal ingen paa Landet hosat privat

Læge være pligtig at foretage Eighsyn i større Afstand end $\frac{1}{4}$ Mill fra hans Bolig“. Da Ministeriet maatte finde det tvivlsomt, om Ordene „Paa Landet“ i legal Forstand kunne omfatte den Deel af Kjøbstæders Markjorder, der ligger over $\frac{1}{4}$ Mill fra Byen, har man ved en udtrykkelig Tilføielse afstaaet denne Tvivl, hvorhos Man i Udkastets § 3 2det Stykke har givet 1ste Punktum en lignende Tilføielse om, at den Deel af en Kjøbstads Markjorder, der ligger over $\frac{1}{4}$ Mill fra Byen, betragtes som et Sogn. Man har endvidere troet at burde modificere den ovennævnte i Lovforslagets § 2 2det Punktum tidligere indeholdte Bestemmelse af Hensyn til de Kjøbstæderne tilgrændsende Landsogne. Da nemlig Lægen for saadanne Landsogne i Regelen boer i Kjøbstaden, vilde den tidligere foreslaaede Regel, hvorefter den „paa Landet bosiddende“ Læge har at foretage Eighsyn i en Omkreds af $\frac{1}{4}$ Mill fra hans Bolig, medføre, at der i saadanne Landsogne muligt blev at foretage Eighsyn ved Eighsynsmænd, uagtet en Læge var hosat i mindre Afstand end $\frac{1}{4}$ Mill fra Stedet, en Anomali, der høves ved den nu foreslaaede Regel.

Da Eighsynskredsene, der efter Omstændig-